

■ Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου*

«Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη;...»

Τί εἶναι αὐτὸ τὸ Μυστήριον τὸ Μέγα, ποὺ συντελεῖται γύρω ἀπὸ τὸ Πρόσωπό Σου, ἱερὴ Μητέρα καὶ Παρθένη; «**Εὐλογημένη** Σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου». «**Ὅ**σο ὑπάρχουν ἄνθρωποι θὰ Σὲ μακαρίζουν, γιατί μονάχα Σὺ εἶσαι ἄξια γιὰ μακαρισμό!

Καὶ νὰ ποὺ ὅλες οἱ γενιὲς Σὲ μακαρίζουν. **Ἐ**σένα εἶδαν οἱ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σὲ μακάρισαν οἱ βασίλισσες, δηλαδή οἱ ψυχὲς τῶν δικαίων, καὶ θὰ Σὲ ὑμνοῦν αἰῶνια. **Γ**ιατί Σὺ εἶσαι ὁ θρόνος ὁ βασιλικός, στὸν ὁποῖον παραστέκονται Ἄγγελοι κοιτάζοντας τὸν Βασιλέα καὶ Δημιουργὸ νὰ κάθεται ἐπάνω του.

Σὺ ἔγινες Ἐδὲμ νοητή, πιὸ ἱερὴ καὶ πιὸ θεϊκὴ ἀπὸ τὴν παλιά. **Γ**ιατί σὲ ἐκείνη τὴν Ἐδὲμ ἔμεινε ὁ Ἀδὰμ ὁ γήϊνος, ἐνῶ σ' Ἐσένα ὁ Κύριος τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἐσένα προεικόνισε ἡ κιβωτός, γιατί Σὺ γέννησες τὸν Χριστό, τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου, ποὺ καταπόντισε τὴν ἁμαρτία καὶ κατασίγησε τὰ κύματά της.

Ἐσένα προεικόνισε ἡ βάρτος, Ἐσένα εἶχαν ἐπιγράψει προφητικῶς οἱ θεοχάρακτες πλάκες, **Ἐ**σένα προζωγράφησε ἡ κιβωτὸς τοῦ νόμου καὶ

Σένα είχαν φανερά προτυπώσει ή στάμνα ή χρυσή και ή λυχνία και ή τράπεζα και ή ράβδος του Ἀαρὼν πού είχε βλαστήσει.

Ἀπὸ Σένα προήλθε ή φλόγα τῆς Θεότητος, τὸ μέτρο και ὁ Λόγος τοῦ Πατρός, τὸ γλυκύτατο και οὐράνιο μάννα, τὸ Ὄνομα τὸ ἀπερίγραπτο και πάνω ἀπὸ ὅλα τὰ ὀνόματα, τὸ Φῶς τὸ αἰώνιο και ἀπρόσιτο, ὁ Ἄρτος τῆς Ζωῆς ὁ οὐράνιος, ὁ καρπὸς πὺν δὲν γεωργήθηκε, ἀλλὰ βλάστησε ἀπὸ Σένα μὲ σῶμα ἀνθρώπινο.

Ἐσένα δὲν προμνηοῦσε τὸ καμίνι πὺν ἔβγαζε φωτιά και ταυτόχρονα δρόσιζε, ἀλλὰ και ἔκαιγε και ἦταν ἀντίτυπο τῆς θείας φωτῆς πὺν μέσα Σου κατοίκησε;

Παρὰ λίγο ὁμως θὰ ξεχνοῦσα τὴν κλίμακα τοῦ Ἰακώβ. **Τί** δηλαδή; **Δ**ὲν εἶναι φανερὸ σὲ ὅλους, ὅτι Ἐσένα προεικόνιζε και ἦταν προτύπωσή Σου; **Ὅ**πως ὁ Ἰακώβ εἶχε δεῖ τις ἄκρες τῆς σκάλας νὰ ἐνώνουν τὸν οὐρανὸ μὲ τὴν γῆ και νὰ ἀνεβοκατεβαίνουν σ' αὐτὴν Ἄγγελοι, ἔτσι και Ἐσὺ ἔνωσες αὐτὰ πὺν ἦσαν πρὶν χωρισμένα, ἀφοῦ μπηκες στὴν μέση Θεοῦ και ἀνθρώπων και ἔγινες σκάλα, γιὰ νὰ κατεβεῖ σὲ μᾶς ὁ Θεός, πὺν πῆρε τὸ ἀδύναμο προζύμι μας και τὸ ἔνωσε μὲ τὸν ἑαυτὸ Του και ἔκανε τὸν ἀνθρώπινο νοῦ πὺν βλέπει τὸν Θεό.

Ποῦ θὰ ἀποδώσουμε ἀκόμη τὰ κηρύγματα τῶν Προφητῶν; **Σ'** Ἐσένα, ἂν θέλουμε νὰ δεῖξουμε ὅτι εἶναι ἀληθινά! **Γ**ιατί, ποῖο εἶναι τὸ Δαβιτικὸ μαλλὶ τοῦ προβάτου πὺν πάνω του ἔπεσε σὰν βροχὴ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πὺν εἶναι συνάναρχος μὲ τὸν Πατέρα; **Δ**ὲν εἶσαι Σὺ ὀλοφάνερα;

Ποιὰ εἶναι ἐπίσης ή Παρθένος, πὺν ὁ Ἡσαΐας προορατικῶς προφήτευσε, ὅτι θὰ συλλάβει και θὰ γεννήσει Υἱὸν τὸν Θεό, πὺν εἶναι μαζί μας;

Και ποῖο εἶναι τὸ βουνὸ τοῦ Δανιήλ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο κόπηκε πέτρα, ἀγκωνάρι, ὁ Χριστός, χωρὶς νὰ ὑποκύψει σὲ ἀνθρώπινο ἐργαλεῖο;

Ἄς ἔρθει ὁ Ἰεζεκιήλ ὁ θεϊκότετος και ἄς δεῖξει πύλη πὺν ἔχει κλειστεῖ και πὺν πέρασε ἀπὸ μέσα τῆς μόνου ὁ Κύριος και παραμένει κλειστή.

* * *

Ἐσένα, λοιπόν, κηρύττουν οἱ Προφῆτες. **Ἐ**σένα διακονοῦν οἱ Ἄγγελοι και ὑπηρετοῦν οἱ Ἀπόστολοι. **Ἐ**σένα σήμερα, καθὼς ἀναχωροῦσες πρὸς τὸν Υἱὸ Σου, περιτριγύριζαν ψυχὲς Δικαίων και Πατριαρχῶν και τὸ ἄπειρο πλῆθος τῶν θεοφόρων Πατέρων, πὺν συγκεντρώθηκαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς, σὰν μέσα σὲ σύννεφο, ψάλλοντας ὕμνους ἱεροὺς σ' Ἐσένα, τὴν πηγὴ τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὰ θεῖα συναισθήματα.

Ὡ, πῶς ή πηγὴ τῆς ζωῆς μεταφέρεται πρὸς τὴν ζωὴν διὰ μέσου τοῦ θανάτου! **Π**ῶς νὰ ὀνομάσουμε τὸ μυστήριον τοῦτο πὺν σχετίζεται μὲ Σένα; **Θ**άνατο; **Μά**, ἂν και ή πανίερη και μακαρία ψυχὴ Σου χωρίζεται

ἀπὸ τὸ ἀμίαντο σῶμα Σου καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα Σου παραδίδεται στὴν ταφή, ὅμως δὲν παραμένει στὸν θάνατο καὶ οὔτε διαλύεται ἀπὸ τὴν φθορά. **Ὅ**πως ὁ ἥλιος, ὁ ὀλόλαμπρος καὶ πάντα φωτεινός, ὅταν σκεπαστεῖ γιὰ λίγο ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς σελήνης, φαίνεται σὰν νὰ χάνεται καὶ τὸ σκοτάδι νὰ παίρνει τὴν θέση τῆς λάμπης του, μὰ αὐτὸς δὲν χάνει τὸ φῶς του, ἀλλὰ ἔχει μέσα του τὴν πηγὴ τοῦ φωτός. **Ἔ**τσι καὶ Ἐσύ, ἂν καὶ καλύπτεσαι σωματικὰ ἀπὸ τὸν θάνατο γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα, ἐν τούτοις ἀναβλύζεις πλούσια, καθαρὰ καὶ ἀτέλειωτα τὰ νάματα τοῦ θείου Φωτὸς καὶ τῆς ἀθάνατης Ζωῆς, ποταμούς Χάριτος καὶ πηγὲς ἱαμάτων.

Ἐσύ ἄνθισες σὰν δένδρο γλυκύτατο καὶ εἶναι ὁ καρπὸς Σου εὐλογία στὸ στόμα τῶν πιστῶν! **Γ**ι' αὐτὸ καὶ δὲν θὰ ὀνομάσω θάνατο τὴν ἱερὴ μετάστασή Σου, ἀλλὰ κοίμηση ἢ ἀποδημία ἢ ἐνδημία, γιὰ νὰ ἐκφρασθῶ καλύτερα, ἀφοῦ, φεύγοντας ἀπὸ τὴν κατοικία τοῦ σώματος, πηγαίνει νὰ κατοικήσεις στὰ καλύτερα, στὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ Σου.

Ἀγγελοι μαζί μὲ Ἀρχαγγέλους Σὲ μεταφέρουν ἀπὸ τὴν γῆ στοὺς Οὐρανοὺς. **Κ**αθὼς περνᾷς εὐλογεῖται ὁ ἀέρας καὶ ὁ αἰθέρας καθαγιαζεται. **Χ**αίροντας ὑποδέχεται ὁ Οὐρανὸς τὴν ψυχὴ Σου. **Σ**ὲ προϋπαντοῦν οἱ οὐράνιες Δυνάμεις μὲ ὕμνους ἱεροὺς καὶ τελετὴ χαρμόσυνη: **«Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐγκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος;»**. **Εἶ**σαι ὠραία, λένε οἱ οὐράνιες Δυνάμεις, σὰν τὸ φεγγάρι καὶ ὅλα τὰ Χερουβὶμ ἐκπλήσσονται καὶ τὰ Σεραφεῖμ Σὲ δοξάζουν, Ἐσένα ποὺ δὲν ἀνέβηκες μονάχα ὡς τὸν Οὐρανό, σὰν τὸν Προφῆτη Ἠλία, οὔτε μονάχα μέχρι τὸν τρίτο Οὐρανό, σὰν τὸν Ἀπόστολο Παῦλο, ἀλλὰ ἑφτασες μέχρις αὐτὸν τὸν θρόνο τοῦ Υἱοῦ Σου καὶ στέκεις κοντὰ Του μὲ πολλὴ καὶ ἀνείπωτη παρρησία.

Ἐγίνες, λοιπόν, εὐλογία γιὰ ὅλον τὸν κόσμο, ἁγιασμὸς γιὰ τὸ σύμπαν, ἄνεση γιὰ τοὺς κουρασμένους, παρηγοριὰ γιὰ τοὺς πενθοῦντες, θεραπεία γιὰ τοὺς ἀρρώστους, λιμάνι γιὰ τοὺς θαλασσοδαρμένους, συγχώρηση γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, παρηγοριὰ γιὰ τοὺς λυπημένους, πρόθυμη βοήθεια γιὰ ὅλους ποὺ σὲ ἐπικαλοῦνται, ἀρχὴ καὶ μέση καὶ τέλος ὅλων τῶν ἀγαθῶν ποὺ ξεπερνοῦν τὸν νοῦ μας.

Πῶς ὑποδέχθηκε ὁ Οὐρανὸς Αὐτὴν ποὺ ἔγινε πλατύτερη ἀπ' αὐτόν; **Κ**αὶ πῶς ὁ τάφος δέχθηκε Αὐτὴν ποὺ δέχθηκε μέσα Της τὸν Θεόν; **Ἡ** Μνήμα ἱερὸ καὶ θαυμαστὸ καὶ σεβάσμιο καὶ προσκυνητό, ποὺ καὶ τώρα Τὸ περιποιοῦνται Ἄγγελοι, παρευρισκόμενοι μὲ πολὺν σεβασμὸ καὶ φόβο, καὶ ἄνθρωποι ποὺ ἔρχονται σ' Αὐτὸ μὲ πίστη, τιμώντας Το, προσκυνώντας Το, φιλώντας Το μὲ μάτια καὶ χεῖλια καὶ μὲ πόθο ψυχῆς ἀντλώντας πλοῦτο ἀγαθῶν.

Ἐμπρός, λοιπόν, ἃς ταξιδέψουμε νοερὰ μακριὰ ἀπὸ τὴν ζωὴ αὐτὴ μαζί μὲ τὴν Παναγία, ποὺ φεύγει ἀπ' τὴν γῆ αὐτὴ.

Ελάτε ὅλοι μὲ πόθο καρδιακό, ἅς κατεβοῦμε στὸν τάφο μαζί μὲ τὴν Παρθένο ποὺ κατέρχεται σ' αὐτόν. **Ἄ**ς παρασταθοῦμε ὁλόγυρα στὸ ἱερότατο κρεβάτι Της.

Ἄς ψάλλουμε ὕμνους ἱερούς, τέτοια περίπου λέγοντας μελωδικὰ ᾄσματα: **«Χ**αῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ». **Χ**αῖρε Ἀμνὰς ποὺ γέννησες τὸν Ἀμνὸ τοῦ Θεοῦ. **Χ**αῖρε Σὺ ποὺ εἶσαι πιὸ πάνω ἀπὸ τὶς ἀγγελικὲς Δυνάμεις. **Χ**αῖρε ἡ δούλη καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. **Ἀ**μὴν!

(*) Βλ. <https://www.imaik.gr/?p=4015#more-4015>. • **Α**γίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ. • **Ε**πιμέλ. ἡμετ.